

عنوان مقاله:

درک و تصور زنان از مقوله حیا؛ بررسی پدیدارشناختی

محل انتشار:

فصلنامه علوم اجتماعی، دوره 28، شماره 95 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 36

نویسندگان:

محمدتقی کرمی - دانشیار مطالعات زنان، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

شیمای علی آبادی - دانشجوی دکتری مطالعات زنان و خانواده، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

حیا در جامعه ایرانی همواره از ارزش های فرهنگی محسوب شده و اگرچه کاربرد عام دارد ولی از گذشته بخش مهمی از زنانگی آرمانی جامعه ایرانی را تشکیل داده است. علاوه بر فرهنگ، در گفتمان دینی رسمی نیز بر حیا تاکید می شود و پیوند وثیقی نیز با حجاب و برخی رفتارهای زن دارد. چنین رویکردی موجب شده است با کمتر شدن تمایل زنان به الگوهای مطلوب رسمی حجاب در سال های اخیر، این ذهنیت ایجاد شود که حیا از جامعه رخت بسته است؛ اما در جامعه امروز حیا صفتی مهم و زنده است و شاید بتوان از تغییر معنای آن نزد زنان صحبت کرد. در این پژوهش به دنبال کشف معنای حیا در نزد زنان ایرانی و درک و تصور ایشان از این مقوله، با اتخاذ رویکرد پدیدارشناختی و استفاده از روش تحلیل مضمونی، ضمن مصاحبه عمیق نیمه ساخت یافته با ۲۰ نفر از زنان ۱۸ تا ۳۵ سال به ارائه صورت بندی از معنای حیا نزد زنان ایرانی پرداخته شد. سه مقوله اصلی «سیاست رهایی بخش- سیاست زندگی»، «بازاندیشی مقید و هم دلانه» و «ساخت رسمی تجسد یافته»، مقولاتی بودند که استخراج شدند و گویای سه دسته مواجهه زنان ایرانی با مقوله حیا است که توانسته فضای بین الادهانی زنان در نسبت با این مفهوم را شکل دهد.

کلمات کلیدی:

حیا، بازاندیشی، سوژگی، گفتمان رسمی، زنان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1606948>

